

POSTANOWIENIE

Dnia 4 października 2016 r.

Sąd Rejonowy w Zgierzu I Wydział Cywilny w następującym składzie :

Przewodniczący : Sędzia SR Joanna Łakomska - Grzelak

Protokolant : Sekr. sąd. Aneta Fortuniak

po rozpoznaniu w dniu 4 października 2016 r. w Zgierzu na rozprawie

sprawy z wniosku **P. S.**

z udziałem **J. S. (1) (poprzednio S. – S.)**

o podział majątku wspólnego

postanawia :

I. objąć częściowym – z wyłączeniem akwareli autorstwa J. W. - podziałem majątku wspólnego byłych małżonków J. S. (1) (poprzednio S.-S.) i P. S. następujące składniki majątkowe:

1. kwotę 145.000 zł zdeponowaną na wspólnym rachunku oszczędnościowym (...) w Banku Spółdzielczym w A. uzyskaną ze zbycia udziału w Towarzystwie Budownictwa (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Z. i związanego z nim prawa najmu lokalu mieszkalnego oznaczonego numerem (...) w A. przy ul. (...) wraz z wyposażeniem w postaci mebli kuchennych, piekarnika, płyty kuchennej, okapu kuchennego, zmywarki, szafy wnękowej w przedpokoju i armatury łazienkowej;
2. pralkę automatyczną C. o wartości 672 zł (sześćset siedemdziesiąt dwa złote);
3. lodówko-zamrażarkę B. o wartości 800 zł (osiemset złotych);
4. trzy krzesła kuchenne o wartości 200 zł (dwieście złotych);
5. dwie szafy V. pacyfik o łącznej wartości 847 zł (osiemset czterdzieści siedem złotych);
6. komodę (...) Malm o wartości 200 zł (dwieście złotych);
7. zestaw mebli salonowych o wartości 1.300 zł (jeden tysiąc trzysta złotych);
8. dwie ceramiczne donice niebieskie o wartości 97 zł (dziewięćdziesiąt siedem złotych);
9. radio (...) o wartości 61 zł (sześćdziesiąt jeden złotych);
10. lampy o wartości 300 zł (trzysta złotych);
11. odkurzacz o wartości 108 zł (sto osiem złotych);
12. zestaw naczyń obiadowych (...) o wartości 407 zł (czterysta siedem złotych);
13. kwotę 7.100 zł (siedem tysięcy sto złotych) z tytułu zwrotu kaucji najmu przez TBS w Z. zdeponowaną na wspólnym rachunku oszczędnościowym (...) w Banku Spółdzielczym w A.;

II. dokonać podziału majątku wspólnego byłych małżonków J. S. (1) (poprzednio S.-S.) i P. S. w ten sposób, że:

1. przyznać na wyłączność J. S. (1) składniki majątkowe szczegółowo opisane w punktach I.2, I.4, I.5, I.8, I.9, I.11 i I.12 oraz połowę składników opisanych w punkcie I.1 i I.13;

2. przyznać na wyłączność P. S. składniki majątkowe szczegółowo opisane w punktach I.3, I.6, I.7 i I.10 oraz połowę składników opisanych w punkcie I.1 i I.13;

3. zasądzić od P. S. na rzecz J. S. (1) kwotę 208 zł (dwieście osiem złotych) tytułem dopłaty do jej udziału w majątku wspólnym płatną w terminie dwóch tygodni od uprawomocnienia się niniejszego postanowienia z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie uchybienia terminowi płatności;

III. ustalić, że kwota 38.000 zł uiszczona w związku z nabyciem udziału w TBS i prawa najmu lokalu stanowiła w równych częściach nakład z majątków osobistych J. S. (1) i P. S. na ich majątek wspólny;

IV. zasądzić od J. S. (1) na rzecz P. S. kwotę 500 zł (pięćset złotych) tytułem zwrotu połowy opłaty sądowej od wniosku;

V. ustalić, że w pozostałej części uczestnicy ponoszą we własnym zakresie koszty związane ze swoim udziałem w sprawie;

VI. nakazać pobranie od J. S. (1) i P. S. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Zgierzu kwot po 1.147,28 zł (jeden tysiąc sto czterdzieści siedem złotych 28/100) tytułem nieuiszczonych wydatków sądowych.

Sygn. akt I Ns 1151/13

UZASADNIENIE

Wnioskiem z 14 sierpnia 2013 r. P. S. wystąpił o podział majątku wspólnego wnioskodawcy i jego byłej żony J. S. (2) (obecnie S.). Wniósł o stwierdzenie, że w skład majątku wspólnego wchodzi: prawo najmu lokalu mieszkalnego położonego w A. na ul. (...) o wartości 240.000 zł, prawo majątkowe w postaci prawa do zwrotu kaucji zabezpieczającej czynsz najmu mieszkania w kwocie 6.400 zł oraz wymienione we wniosku ruchomości. Wnioskodawca wystąpił o przyznanie powyższych składników majątkowych uczestniczce ze spłatą wnioskodawcy oraz o ustalenie, iż poczynił nakłady z majątku osobistego na majątek wspólny w kwocie 38.000 zł oraz zasądzenie na rzecz wnioskodawcy kosztów postępowania.

(wniosek – k. 3-8)

W odpowiedzi na wniosek J. S. (1) przyłączyła się do wniosku co do zasady. Zakwestionowała zasadność wskazania jako składniki majątku wspólnego prawa do lokalu i części ruchomości wskazanych przez wnioskodawcę oraz ich wartość. Wniosła o przyznanie ruchomości stanowiących majątek wspólny na jej własność ze spłatą wnioskodawcy kwotą 4.465 zł, ustalenie, że kwota 19.000 zł stanowiła nakład z majątku osobistego wnioskodawcy na majątek osobisty uczestniczki w postaci przysługującego jej prawa najmu lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w A. na ul. (...), zasądzenie od uczestniczki na rzecz wnioskodawcy spłaty w kwocie 19.000 zł oraz kwoty 3.200 zł tytułem rozliczenia kaucji mieszkaniowej pochodzącej z majątku wspólnego.

(odpowiedź na wniosek – k. 125-129)

Pismem z dnia 18 marca 2015 r. uczestniczka wskazała, że strony zgodnie ustaliły wartość części ruchomości i sposób ich podziału. Jednocześnie uczestniczka podniosła co jej zdaniem nie podlega podziałowi.

(pismo pełnomocnika uczestniczki – k. 353-353v)

W toku postępowania doszło do zbycia udziału w Spółce (...) w Z. oraz prawa najmu lokalu z częścią wyposażenia i w pismach z dnia 12 maja 2016 r. oraz z dnia 13 czerwca 2016 r. wnioskodawca i uczestniczka sprecyzowali jakie składniki powinny ich zdaniem podlegać podziałowi oraz częściowo zgodny sposób ich podziału.

(pismo wnioskodawcy – k. 423-425, pismo uczestniczki – k. 429-431).

Na terminie rozprawy 23 września 2016 r. uczestnicy wnieśli o dokonanie częściowego podziału majątku z wyłączeniem ruchomości w postaci akwareli J. W.. Zgodnie oświadczyli, że ruchomości zbyte wraz z prawem do lokalu nie podlegają podziałowi, a ich wartość mieści się w uzyskanej kwocie 145.000 zł.

(protokół rozprawy – k. 457v)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

J. S. (1) i P. S. poznali się w 2002 roku na studiach. W 2004 r. podczas wakacji wyjechali do Wielkiej Brytanii w celach zarobkowych. Pozostawali już wówczas w związku, planowali ślub i chcieli odłożyć pieniądze na wspólne mieszkanie. Po wakacjach J. S. (1) wróciła do Polski celem kontynuowania studiów, a P. S. pozostał w Wielkiej Brytanii, gdzie pracował. Uczestniczka tęskniła za wnioskodawcą więc wcześniej zakończyła część przedmiotów, wzięła urlop dziekański i - rezygnując z obrony pracy magisterskiej - w lutym 2005 r. pojechała do uczestnika, gdzie podjęła pracę. W 2005 roku zarabiała po 5,00 – 5,20 funtów za godzinę, średnio około 170 funtów tygodniowo. W Anglii para prowadziła wspólne gospodarstwo domowe. Wspólnie wynajmowali i utrzymywali mieszkanie. Uczestniczka kupowała środki czystości. Zajmowała się domem. Pracowała na noc, a wnioskodawca w dzień, wobec czego w drodze powrotnej z pracy to ona robiła zakupy do domu i ona opłacała należności za mieszkanie. Wnioskodawca opłacał tzw. (...).

(zeznania podatkowe wnioskodawcy – k. 98-103v, poświadczone za zgodność kopie dokumentacji z pracy – k. 193-201v, k. 203a-203b, poświadczona za zgodność kopia umowy najmu - k. 202v, kopia dokumentacji podatku – k. 211-214, zeznania świadka J. S. (3) – k. 266-267, zeznania świadka G. S. (1) – k. 267- 270, zeznania świadka J. S. (4) – k. 273-274, zeznania świadka T. S. – k. 272- 273, zeznania uczestniczki – k. 450 w zw. z k. 154-155).

Za względu na wymagania pracodawców mieli osobne konta bankowe, na które wpływały ich zarobki. Ustalili, iż na koncie wnioskodawcy będą odkładać pieniądze, a z konta uczestniczki będą pokrywać bieżące potrzeby.

(wyciągi z rachunku bankowego wnioskodawcy – k. 37-95, częściowo zeznania świadka J. S. (5) – k. 271, zeznania uczestniczki – k. 450 w zw. z k. 154-155)

Wnioskodawca i uczestniczka przekazywali ojcu J. S. (1) zaoszczędzone w Anglii pieniądze celem umieszczenia ich na lokacie G. S. (1), który mógł skorzystać z dogodnego oprocentowania. Pieniądze przekazywane były w gotówce.

(zeznania świadka J. S. (3) – k. 266-267, zeznania świadka G. S. (1) – k. 268, zeznania świadka T. S. – k. 272)

W dniu 6 lutego 2006 r. z przekazanych mu środków G. S. (1) założył lokatę terminową w Banku (...) S.A. na kwotę 2.550 (...).

(umowa – k. 34, kopia potwierdzenia wpłaty na lokatę – k. 35, pismo z banku – k. 458, historia lokaty – k. 459)

W lipcu 2006 r. uczestniczka wróciła do Polski z powodu zagrożonej ciąży. Zamieszkała z rodzicami. uczestnicy zaplanowali ślub na październik, ale postanowili, że P. S. zostanie dłużej, aby więcej zarobić. Wnioskodawca przez cały okres pobytu w Anglii pracował. Zarabiał od minimum 97,48 funtów do około 490 funtów tygodniowo, jeśli brał nadgodziny, zwykle około 250 funtów tygodniowo.

(bezsporne, nadto: kopie wyciągów z konta – k. 224-235, zeznania świadka J. S. (3) – k. 267, zeznania świadka J. S. (5) – k. 271, zeznania wnioskodawcy – k. 449v-450 w zw. z k. 152-154, zeznania uczestniczki – k. 450 w zw. z k. 154-155)

Po powrocie do kraju, od 7 sierpnia 2006 r. do 11 maja 2010 r. uczestniczka zatrudniona była w gabinecie położniczo-ginekologicznym matki. Od 12 maja 2010 r. do 30 listopada 2011 r. pracowała w (...) Spółce z o.o. w W., w fabryce w A.. Od 1 lutego 2012 r. do 30 kwietnia 2015 r. pracowała w (...) spółce z o.o. w A..

(poświadczona za zgodność kopia świadectw pracy i umów o pracę – k. 188-192v)

W dniu 5 października 2006 r. uczestniczka nabyła łóżko P. firmy (...) zamówione 14 września 2006 roku. Wcześniej, po zamówieniu łóżka, kupiła materac. Środki na zakup tych rzeczy oraz mniejszej z później nabytych szaf P. pochodziły od rodziców uczestniczki, którzy chcieli wyposażyć młodych bowiem nie posiadali oni innych pieniędzy niż przeznaczone na mieszkanie, w pozostającym wówczas w budowie bloku TBS-u.

(poświadczona za zgodność kopie faktur VAT – k. 134-135v, zeznania świadka J. S. (3) – k. 266-267, zeznania świadka G. S. (1) – k. 267- 270, zeznania uczestniczki – k. 450)

W dniu 21 października 2006 r. strony zawarły związek małżeński. W prezencie ślubnym od rodziców uczestniczki małżonkowie dostali akwarelę J. W.. Uczestnik przyjechał wówczas do Polski jedynie na tydzień i wrócił do Anglii, skąd powrócił ostatecznie w grudniu 2006 roku. Małżonkowie zamieszkali u rodziców uczestniczki i do momentu uzyskania mieszkania w TBS-ie nie ponosili kosztów utrzymania mieszkania, mediów i wyżywienia.

(bezsporne, nadto: odpis wyroku rozwodowego - k. 12-12v, zeznania świadka J. S. (3) – k. 266-267, zeznania świadka G. S. (1) – k. 267- 270, zeznania świadka J. S. (3) – k. 266-267, zeznania świadka G. S. (1) – k. 267- 270, zeznania uczestniczki – k. 450)

W dniu 20 stycznia 2007 r. J. S. (1) nabyła dwie szafy Pacyfik V..

(bezsporne, nadto poświadczona za zgodność kopia faktury VAT – k. 136)

G. S. (1) w dniu 6 lutego 2007 r. zlikwidował lokatę założoną 6 lutego 2006 r. uzyskując kwotę 2.601,96 (...). Małżonkowie zgodnie z wcześniejszymi planami chcieli nabyć udział w TBS-ie i najem mieszkania w A.. Ponieważ lista chętnych była długa ustalili, że wniosek złoży P. S. bowiem był on zameldowany u matki w małym mieszkaniu, a uczestniczka zameldowana była w 200-metrowym domu rodziców. W dniu 12 lutego 2007 r. wnioskodawca złożył wniosek o wpisanie go na listę osób ubiegających się o zakup udziału w Towarzystwie Budownictwa (...) w Z.. Następnego dnia urodził się syn uczestników G. S. (2).

(bezsporne, nadto: kopia potwierdzenia likwidacji lokaty – k. 32-33, umowa – k. 34, kopia potwierdzenia wpłaty na lokatę – k. 35, pismo z banku – k. 458, historia lokaty – k. 459, wniosek – k.13, wyrok rozwodowy – k. 12)

W dniu 9 października 2007 r. G. S. (1) z pieniędzy uczestników wpłacił 15.000 zł na rzecz (...) spółki z o.o. w Z.. W tytule przelewu wpisał „P. S. wpłata na zakup udziału w TBS.” W dniu 12 listopada 2007 r. G. S. (1) wpłacił pochodzące od małżonków 23.000 zł tytułem zakupu udziału przez P. S. i J. S. (1).

(zaświadczenie – k. 24, potwierdzenia przelewu – k. 30 i 31)

Wkład do TBS-u był wysoki i małżonkom nie wystarczyły posiadane oszczędności. Z uwagi na brak zdolności kredytowej młodych i brak zabezpieczenia nie mogli oni samodzielnie uzyskać kredytu. Postanowili wówczas z rodzicami uczestniczki, że wspólnie wezmą kredyt pod hipotekę nieruchomości Państwa S., a udział wykupiony zostanie na nazwisko J. S. (2). W dniu 29 listopada 2007 r. Bank (...) S.A. zawarł z G. S. (1), J. S. (3), J. S. (2) i P. S. umowę o kredyt hipoteczny nr KH/ (...) w wysokości 100.000 zł na następujące cele: sfinansowanie wkładu partycypacyjnego/kaucji w TBS na kwotę 55.000 zł oraz spłatę innego kredytu mieszkaniowego w kwocie 45.000 zł.

Kwota 45.000 zł kredytu była przeznaczona na potrzeby rodziców uczestniczki. Dnia 30 listopada 2007 r. G. S. (1) przelał na rzecz (...) spółki z o.o. w Z. 55.000 zł z tytułu wkładu partycypacyjnego w tej Spółce.

(bezsporne, nadto poświadczona za zgodność kopia umowy kredytu – k. 172-175, potwierdzenie przelewu – k. 132, zeznania świadka J. S. (3) – k. 266-267, zeznania świadka G. S. (1) – k. 267- 270),

Kredyt w całości spłacili rodzice uczestniczki w ramach pożyczki dla uczestników, którzy mieli zwrócić swoją część kredytu kiedy będą mieli możliwości finansowe. Zwrot jakiegokolwiek części pożyczki nie nastąpił w czasie trwania wspólności majątkowej uczestników. Dopiero w lutym 2016 roku P. S. zwrócił byłym teściom 27.000 zł z tytułu tej pożyczki.

(bezsporne, poświadczona za zgodność kopia oświadczenia banku – k. 176, wniosku o zamknięcie rachunku bankowego – k. 177, historii rachunku – k. 178-183v, dyspozycji wcześniej spłaty i blokady – k. 184-186v, informacji szczegółowych – k. 187-187v, kopia zestawienia transakcji – k. 250-253, zeznania wnioskodawcy – k. 449v, zeznania uczestniczki – k. 450)

W dniu 3 grudnia 2007 r. G. S. (1) dokonał przelewu na kwotę 100 zł z tytułu wpłaty na zakup udziału J. S. (2) i P. S.. Dnia 11 lipca 2008 r. J. S. (2) objęła 1 udział w Towarzystwie Budownictwa (...) Spółce z o.o. z siedzibą w Z. o wartości 93.100 zł. W dniu 18 grudnia 2008 r. P. S. wpłacił na rzecz TBS-u 6.400 zł tytułem kaucji. W tytule przelewu wskazał: kaucja – J. S. (2). W dniu 19 grudnia 2008 r. Towarzystwo Budownictwa (...) Spółka z o.o. w Z. zawarła z J. S. (2) umowę najmu lokalu mieszkalnego numer (...) położonego w A. na ul. (...).

(bezsporne, nadto: wydruk operacji z systemu Banku (...) – k. 163, wypis aktu notarialnego – k. 15-15v(potwierdzenie przelewu kaucji – k. 25, poświadczona za zgodność kopia aktu notarialnego – k. 112-119)

Mieszkanie zostało przekazane wraz z wyposażeniem wskazanym w protokole zdawczo-odbiorczym z dnia 23 grudnia 2008 r., w tym z kuchnią elektryczną z płytą ceramiczną i piekarnikiem elektrycznym.

(pismo z (...) sp. z o.o. - k. 410, kopia protokołu zdawczo-odbiorczego – k. 411)

Małżonkowie nie byli w stanie samodzielnie wyposażyć mieszkania z uwagi na brak środków. Matka uczestniczki kupowała córce na różne okazje elementy wyposażenia domu, w tym z okazji urodzin i imienin podarowała jej półmiskę i paterę firmy (...). Babcia uczestniczki przekazała pieniądze na zakup pralki i szafę przesuwaną w przedpokoju. Rodzice uczestniczki przekazali młodemu pieniądze na zakup zmywarki oraz mebli kuchennych, które uczestniczka zamówiła w dniu 16 stycznia 2009 r..

(poświadczona za zgodność umowa sprzedaży – k. 137, dowodów wpłat – k. 137v, faktury VAT – k. 138, zeznania świadka J. S. (3) – k. 267, zeznania świadka G. S. (1) – k. 269, zeznania uczestniczki – k. 450)

Rodzice uczestniczki w prezencie kupili jej synowi aparat fotograficzny marki C., chcąc aby uwieczniony został rozwój wnuka.

(zeznania świadka J. S. (3) – k. 267, zeznania świadka G. S. (1) – k. 270)

Wyrokiem z dnia 3 kwietnia 2012 r. wydanym w sprawie II C 152/12 Sąd Okręgowy w Łodzi rozwiązał przez rozwód związek małżeński P. S. i J. S. (2).

(bezsporne, nadto odpis wyroku – k. 12-12v)

W dniu 31 maja 2016 r. J. S. (1) sprzedała udział w (...) sp. z o.o. za cenę 145.000 zł oraz rozwiązała ze Spółką umowę najmu lokalu mieszkalnego zawartą w dniu 19 grudnia 2008 roku. Nabywca kupił w tej cenie również część wyposażenia mieszkania w postaci: mebli kuchennych, okapu kuchennego, zmywarki, szafy wnękowej w przedpokoju i armatury łazienkowej. Środki zostały zdeponowane na założonym wspólnym rachunku

oszczędnościowym uczestników (...) w Banku Spółdzielczym w A.. W dniu 29 czerwca 2016 r. (...) spółka z o.o. w Z. przełała kwotę 7.100 zł z tytułu zwrotu kaucji na ten sam rachunek uczestników w Banku Spółdzielczym w A..

(bezsporne, pismo – k. 423 i protokół – k. 457-458, nadto kopia umowy – k. 438-441, potwierdzenia przelewu – k. 442, poświadczona za zgodność kopia umowy – k. 464-466v, potwierdzenia przelewu – k. 467)

Wartość zgromadzonych w mieszkaniu stron ruchomości według stanu na kwiecień 2012 r., a cen aktualnych przedstawia się następująco: pralka automatyczna C. – 672 zł, zmywarka do zabudowy B. – 707 zł, odkurzacz Zelmer – 108 zł, aparat fotograficzny C. – 57 zł, łóżko Pacyfik z materacem S. – 1.372 zł, dwie szafy Pacyfik V. – 847 zł, szafa przesuwana z pawlaczem – 662 zł, zestaw naczyń kuchennych K. – 408 zł, patera R. – 125 zł, półmisek R. – 168 zł, dwie ozdobne donice balkonowe – 97 zł, radio (...) – 61 zł, okap kuchenny – 116 zł, meble salonowe – 1.300 zł, meble kuchenne – 5.000 zł, lodówko-zamrażarka B. – 800 zł, krzesła kuchenne – 200 zł, komoda I. – 200 zł.

(częściowo bezsporne, nadto pisemna opinia biegłego z zakresu ruchomości – k. 374-380)

Znaczna część okoliczności faktycznych była w niniejszej sprawie bezsporna, a uczestnicy jedynie odmiennie oceniali znaczenie danej okoliczności dla ustalenia składu majątku wspólnego. W toku postępowania bezsporną stała się kwestia przynależności do majątku wspólnego udziału w TBS-ie oraz związanego z nim prawa najmu lokalu mieszkalnego. Uczestnicy zgodnie wnieśli o podział uzyskanej kwoty oraz po połowie zwróconej kaucji. Osią sporu pozostał natomiast sposób rozliczenia kwoty 145.000 zł wobec zgłoszenia przez wnioskodawcę nakładu w kwocie 38.000 zł mającej stanowić osobisty majątek P. S., a według uczestniczki ich wspólne oszczędności.

Wnioskodawca starał się wykazać, że pobyt obojga przyszłych małżonków w Anglii nie miał żadnego związku z ich wspólnymi planami życiowymi, związek właściwie nie istniał, a uczestniczka przerwała studia i podążyła za wnioskodawcą w ramach niewytłumaczalnej fanaberii. Próbował zdyskredytować nie tylko ówczesną więź uczuciową i gospodarczą z uczestniczką, ale przede wszystkim samą uczestniczkę przedstawiając ją jako osobę pozostającą praktycznie na jego utrzymaniu i trwoniącą zarobione niewielkie pieniądze na imprezy i ubrania. Oceniając zgromadzone w sprawie dowody uznać należało, że wersja ta nie ma nic wspólnego z rzeczywistością.

Zeznania większości świadków, w tym matki wnioskodawcy, nie pozostawiają wątpliwości, że uczestnicy pojechali do Anglii jako para planująca dalsze wspólne życie, z zamiarem zarobienia na wspólne mieszkanie. Matka wnioskodawcy jednoznacznie wskazała jaki był cel jego wyjazdu zeznając „syn wyjechał do Anglii, żeby zarobić, żeby utrzymać rodzinę bo już były plany, że pobierze się z J.” (k. 272). Doświadczenie życiowe wskazuje, że mając do zakończenia studia i dzięki rodzicom nie musząc martwić się o stronę materialną uczestniczka nie rzuciłaby wszystkiego i nie pojechała do innego kraju aby pracować nocami i pomieszkać z kimś obojętnym, z kim nie łączyłyby jej żadne uczucia i konkretne plany życiowe. Przeciwnie, uczestnicy chcieli stanowić rodzinę i już w Anglii prowadzili wspólne gospodarstwo domowe, co potwierdzają nie tylko zeznania rodziców i brata uczestniczki, ale nawet brata wnioskodawcy utrzymującego, że skoro konta mieli osobne to oszczędności też były odrębne.

Sąd dał wiarę zeznaniom uczestniczki, że umówiła się z uczestnikiem, iż środki zgromadzone na rachunku bankowym uczestnika będą odkładać, a środki z jej rachunku bankowego będą przeznaczać na bieżące potrzeby i tak też robili. Bezspornym jest, że wnioskodawca pracował w dzień do późna, a uczestniczka pracowała na noc, wobec czego wiarygodnym jest, iż wracając rano z pracy robiła po drodze zakupy do domu. Zeznaniom uczestniczki, że opłacała należności za mieszkanie nie przeczy fakt, że uczestnik zaciągnął kredyt na czynsz (k. 215-235). Nie oznacza to wszak, że uczestniczka nie partycypowała w opłatach za najem. Nawet gdyby wnioskodawca opłacał koszty najmu ze swoich zarobków, nie zmienia to faktu, że strony prowadziły wspólne gospodarstwo i wspólnie opłacali bieżące wydatki.

Sam fakt, że strony posiadały odrębne konta nie przesądza zatem, iż gromadzili osobno oszczędności, a nawet gdyby to, że ich przeznaczenie nie było wspólne. Skoro uczestniczka zajmowała się domem, logicznym jest, iż jej zarobki przeznaczone były na bieżące potrzeby, zaś na koncie wnioskodawcy gromadzili oboje oszczędzone wspólnie pieniądze. Doświadczenie życiowe wskazuje, że w sytuacji uczestników nie ustalali oni jaka część odłożonych pieniędzy

należy do każdego z nich, ale traktowali je jako wspólne środki na wspólny cel. Planując małżeństwo zapewne nie myśleli wówczas o prawnym uregulowaniu tej kwestii pełni nadziei na wspólne szczęśliwe życie.

Za brakiem podziału oszczędności przemawia również fakt, iż P. S. powierzał je ojcu uczestniczki i nie przelewał mu pieniędzy ze swojego konta, a przekazywał je wraz z wnioskodawczynią w gotówce, jako oszczędności wspólne. Świadkowie J. S. (3), G. S. (1) oraz T. S. (matka wnioskodawcy) potwierdzili, że strony przekazały ojcu uczestniczki wspólnie zarobione pieniądze. Zeznania uczestnika, zgodnie którymi osobno z uczestniczką gromadzili oszczędności na swoich kontach są zatem niewiarygodne. Sam wnioskodawca z jednej strony starał się podkreślać swoją pracowitość i zapobiegliwość oraz akcentując, że oszczędności były wyłącznie jego, bo i związku nie było, z drugiej strony spontanicznie używał w wyjaśnieniach takich sformułowań jak: „spokojnie mogliśmy się utrzymać”, „powiedziałem, że około połowy tej kwoty mamy”, „na wyżywienie i inne koszty łożyliśmy wspólnie”.

Okoliczność, iż wnioskodawca zarabiał więcej niż uczestniczka nie ma przy tym znaczenia dla ustalenia, że strony przekazały na nabycie udziału w TBS-ie wspólnie zaoszczędzone pieniądze. Wnioskodawca nie wykazał, ani przekazania środków wyłącznie ze swojego konta, ani wysokości swojego udziału w zgromadzonych oszczędnościach. Lokata z dnia 6 lutego 2006 r. założona została przez G. S. (1) w okresie, gdy oboje pracowali w Anglii, a zatem nie wskazuje to na pochodzenie środków wyłącznie od P. stasiaka.

Sąd nie dał natomiast wiary zeznaniom uczestniczki, jakoby matka J. S. (3) z okazji imienin kupiła jej zestaw naczyń z K.. Świadek J. S. (3) zeznała bowiem, że kupiła córce talerze, gdyż chciała wyposażyć ją w posag. Nie był to zatem prezent, w przeciwieństwie do naczyń R., wyraźnie wskazanych jako osobiste prezenty dla córki.

W świetle zeznań uczestniczki i jej rodziców nie budzi wątpliwości, że aparat fotograficzny nie stanowił majątku małżonków, ale ich syna jako pochodzący z prezentu od dziadków. Wnioskodawca nie przeciwstawił tym twierdzeniom, żadnego dowodu, przykładowo rachunku na któregoś z małżonków.

Złożone dokumenty nie potwierdziły wysokości kaucji wskazywanej przez wnioskodawcę (7.200 zł), a jedynie jej zwrot w kwocie 7.100 zł.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Jak stanowi art. 567 § 1 k.p.c., w postępowaniu o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami sąd rozstrzyga także o żądaniu ustalenia nierównych udziałów małżonków w majątku wspólnym oraz o tym, jakie wydatki, nakłady i inne świadczenia z majątku wspólnego na rzecz majątku osobistego lub odwrotnie podlegają zwrotowi.

W myśl art. 567 § 3 k.p.c. do postępowania o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami, a zwłaszcza do odrębnego postępowania w sprawach wymienionych w paragrafie pierwszym tegoż przepisu stosuje się odpowiednio przepisy o dziale spadku.

Stosownie do przepisu art. 684 k.p.c. w zw. z art. 567 § 3 k.p.c., skład i wartość majątku podlegającego podziałowi ustala Sąd. Wartość tych składników ustala się według stanu na dzień ustania wspólności majątkowej i według cen obowiązujących w chwili zamknięcia rozprawy (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 marca 2010 roku, IV CSK 429/09, Lex nr 678022).

W niniejszej sprawie uczestnicy ostatecznie zgodnie zgłosili do podziału kwotę 145.000 zł uzyskaną ze zbycia udziału w TBS-ie i prawa najmu lokalu mieszkalnego położonego w A. na ul. (...) wraz z częścią wyposażenia oraz prawo majątkowe w postaci prawa do zwrotu kaucji zabezpieczającej czynsz najmu mieszkania w kwocie 7.200 zł. Uczestniczka początkowo podnosiła, że prawo najmu lokalu stanowi jej majątek osobisty, jednakże umowa najmu została zawarta w trakcie trwania związku małżeńskiego. Udział w (...) spółce z o.o. w Z., pozwalający

wynając mieszkanie, uczestniczka również nabyła w czasie trwania wspólności ustawowej, zaś środki na opłacenie przedmiotowego wkładu pochodziły od obu stron.

Wnioskodawca zgłosił jako nakład z majątku odrębnego na majątek wspólny stron kwotę 38.000 zł przekazaną ojcu uczestniczki na pokrycie wkładu w (...) Spółce z o.o. w Z.. Sąd ustalił jednak, iż przedmiotowa kwota została zaoszczędzona podczas pobytu stron w Anglii, gdzie strony pozostawały w tzw. konkubinacie.

Do kryteriów konkubinatu zalicza się z reguły brak formalnej podstawy pożycia partnerów oraz ograniczeń zakończenia związku, jego stabilność, istnienie osobisto-majątkowej wspólnoty życiowej oraz odmienność płci partnerów. W niniejszej sprawie bez wątpienia strony pozostawały w związku emocjonalnym, prowadziły wspólne gospodarstwo domowe, wspólnie wyjechały do Anglii celem zaoszczędzenia pieniędzy na nabycie mieszkania w Polsce. Pozostawały również we wspólnym pożyciu fizycznym, którego owocem jest syn G. urodzony (...). Strony posiadały wprawdzie osobne konta bankowe, co było koniecznością wobec wymagań pracodawców, ale umówiły się, że środki zgromadzone na rachunku wnioskodawcy będą oszczędzać, a bieżące potrzeby pokrywać z zarobków uczestniczki. Było to o tyle uzasadnione, że to uczestniczka dbała o dom, przygotowywała obiady, w drodze z pracy robiła zakupy i opłacała rachunki. Krótka przerwa w ich pożyciu nie była wynikiem rozstania, ale powrotem uczestniczki do Polski wymuszonym przez zagrożenie powikłanej ciąży i dla ochrony wspólnego dziecka. Trudno zgodzić się, że zostając ojcem i planując rychły ślub P. S. zarabiał wówczas i oszczędzał wyłącznie dla siebie.

Prawo polskie nie zawiera całościowej ani fragmentarycznej regulacji pozamałżeńskich wspólnot osobisto-majątkowych i dlatego traktuje się je jako prawnie indyferentne związki faktyczne. W orzecznictwie sądów za utrwalone należy uznać stanowisko, iż do konkubinatu nie stosuje się nawet odpowiednio przepisów dotyczących wspólności ustawowej małżonków. Pożycie stron związku pozamałżeńskiego nie może być zatem źródłem praw i obowiązków jednej z nich wobec drugiej, ale nie stoi na przeszkodzie powstaniu między nimi stosunków prawno-majątkowych różnego rodzaju (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 2 lipca 1955 r. II CO 7/55 OSNCK 1956/3/72, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 czerwca 1974 r. III CRN 132/74, LEX nr 7537). W konkretnych okolicznościach sprawy nie można wykluczyć, że stosunki majątkowe pomiędzy konkubentami mogły być ukształtowane w ten sposób, że gospodarowali oni „ze wspólnego portfela”, nie rozliczając wnoszonych dochodów i ponoszonych wydatków, które traktowane były jako jednakowe (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 października 2011 r. IV CSK 11/11, LEX nr 1102539, por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 grudnia 2007 r. IV CSK 301/07, OSNC 2009/2/29, Biul.SN 2008/3/9).

Zgromadzony materiał dowodowy pozwolił ustalić, że tak właśnie było w niniejszej sprawie. Przyszli małżonkowie wspólnie żyli, zarabiali i oszczędzali pieniądze w Anglii. Kwotę 38.000 zł na nabycie udziału w TBS-ie przekazały ojcu uczestniczki jako ich wspólne oszczędności. Brak jest podstaw do przyjęcia, że były to środki samego wnioskodawcy. Nie zostało nawet wykazane, że technicznie przechowywane były na jego koncie bankowym. Uznać zatem należało, że gromadzone były wspólnie dla realizacji wspólnego celu gospodarczego, jakim był zakup mieszkania. Wnioskodawca i uczestniczka byli zatem współwłaścicielami przekazanych środków w udziałach wynoszących po 1/2 stosownie do art. 197 k.p.c.. Wnioskodawca nie wykazał wszak aby udziały w zgromadzonej kwocie były inne.

W konsekwencji Sąd ustalił, że kwota 38.000 zł stanowiła w równych częściach nakład z ich majątków osobistych na majątek wspólny. Tym samym Sąd uznał za uzasadnione przydzielenie każdemu z byłych małżonków połowy kwoty uzyskanej „za mieszkanie” i połowy kaucji pozostających na wspólnym rachunku uczestników.

Uczestnicy zgłosili ponadto do podziału ruchomości, przy czym uczestniczka podniosła, że część z nich stanowi jej własność.

Jak ustalono w toku postępowania, pralka C. została nabyta przez uczestniczkę, a sfinansowana przez jej babcię. Wskazana ruchomość została jednak nabyta do mieszkania stron, do ich wspólnego użytku jako jeden z elementów wyposażenia, na który małżonków nie było stać. Nie ma wątpliwości, że prezent ten przeznaczony był dla obojga, co oznacza, że wchodzi w skład majątku wspólnego. To samo dotyczy szafy przesuwnej z przedpokoju. Fakt, że na fakturze VAT dokumentującej nabycie pralki oraz w zamówieniu internetowym widnieje J. S. (1) nie oznacza natomiast, że

ruchomość została nabyta do jej majątku osobistego, skoro miało to miejsce po zawarciu związku małżeńskiego stron (poświadczona za zgodność kopia faktury VAT - k. 133, poświadczona za zgodność kopia zamówienia – k. 354). Rzeczy nabyte w trakcie trwania związku małżeńskiego stanowią natomiast majątek wspólny stosownie do art. 31 § 2 k.r.i.o. oraz art. 33 k.r.i.o.. To samo dotyczy dwóch szaf Pacyfik V. nabytych przez uczestniczkę (poświadczona za zgodność kopia faktury VAT – k. 136). Tu podobnie oczywistym jest, że jeśli rodzice chcieli wyposażyć młode małżeństwo to nie dawali pieniędzy na zakup szafy dla jednego z nich, ale dla nowej rodziny. Uczestniczka podniosła również, iż do jej majątku osobistego należy odkurzacz. Zeznała, iż nabyła wskazany przedmiot przed rozwodem, ale podczas separacji. Formalnie strony nie miały jednakże orzeczonej separacji, co oznacza, że wskazany przedmiot majątkowy wchodzi do majątku wspólnego stron. Zestaw naczyń kuchennych K. został przekazany uczestniczce przez jej matkę w posagu, co oznacza, że jako przeznaczony dla obojga małżonków stanowi majątek wspólny stron.

Do majątku osobistego uczestniczki Sąd, stosownie do art. 33 pkt 2 k.r.i.o., zaliczył natomiast paterę i półmisek R., które uczestniczka otrzymała od matki w prezencie na jej osobiste okazje jak imieniny i urodziny.

Aparat fotograficzny stanowił prezent rodziców uczestniczki dla dziecka stron, wobec czego nie wchodzi do majątku wspólnego.

Wbrew twierdzeniom uczestniczki jakoby łóżko wraz z materacem, które zostało nabyte przed zawarciem związku małżeńskiego stanowiło jej majątek osobisty stosownie do art. 33 pkt 1 k.r.i.o., uznać należało, że podobnie jak oszczędności zgromadzone przed ślubem, tak i nabyte wówczas ruchomości stanowiły współwłasność uczestników. Niezależnie od tego czy opłacone zostały one ze wspólnych oszczędności czy z darowizny od rodziców uczestniczki dla narzeczonych jako przedmiot osobistych majątków obojga uczestników, który w żaden sposób nie mógł zasilić majątku wspólnego, nie podlegają one jednak podziałowi w niniejszym postępowaniu.

Strony wspólnie wniosły natomiast o wyłączenie spod podziału akwareli J. W., którą w dogodnym momencie chcą wspólnie sprzedać na wolnym rynku. Dokonywanie częściowego podziału majątku jest wprawdzie wyjątkiem, ale przy zgodzie obojga zainteresowanych jest jak najbardziej dopuszczalne.

Sąd ustalił zatem, że w skład majątku wspólnego stron po sprzedaży części wyposażenia mieszkania wchodzi następujące ruchomości: pralka automatyczna C. o wartości 672 zł, lodówka-zamrażarka B. o wartości 672 zł, 3 krzesła kuchenne o wartości 200 zł, dwie szafy V. o wartości 847 zł, komoda I. o wartości 200 zł, zestaw mebli salonowych o wartości 1300 zł, dwie ozdobne donice balkonowe o wartości 97 zł, radio (...) o wartości 61 zł, lampy o wartości 300 zł, odkurzacz o wartości 108 zł i zestaw naczyń kuchennych K. o wartości 408 zł.

Uczestnicy zgodnie wnieśli o przyznanie J. S. (1) dwóch szaf V., 3 krzeseł kuchennych, pralki C., odkurzacza, radia (...) oraz donic balkonowych, zaś P. S. lodówko-zamrażarki, komody (...), zestawu mebli salonowych i lamp, co też Sąd uczynił. Różnica w wartości ruchomości przyznanych każdemu z uczestników wyniosła 208 zł na korzyść wnioskodawcy, wobec czego Sąd na podstawie art. 623 i 624 k.p.c. zasądził dopłatę wskazanej kwoty na rzecz wnioskodawczyni w terminie 2 tygodni od dnia uprawomocnienia się orzeczenia.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 520 § 1 k.p.c., zgodnie z którym każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie.

W niniejszym postępowaniu nie zachodzą bowiem podstawy do odstąpienia od zasady wyrażonej w powołanym przepisie. Jak wskazał Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia

6 czerwca 2012 roku (IV CZ 13/12, Lex numer 1232808), w sprawach o podział majątku wspólnego sprzeczność interesów, o której mowa w art. 520 § 2 i 3 k.p.c., nie występuje nawet wówczas, gdy uczestnicy postępowania wskazują różne sposoby podziału tego majątku i zgłaszają w tym zakresie odmienne wnioski. Osoby uprawnione mogą dążyć do zniesienia wspólności w taki sposób, jaki jest ich zdaniem najkorzystniejszy i nie ma to znaczenia dla oceny, że ich interesy są wspólne i niesprzeczne (por. postanowienie SN z dnia

19 listopada 2010 r., III CZ 46/10, OSNC 2011, nr 7-8, poz. 88, Biul. SN 2011, nr 1, poz. 12, Lex numer 688497). Jednocześnie różnie rozumiany jest udział w sprawie. W ocenie Sądu opłata sądowa jako koszt niezbędny dla wszczęcia postępowania powinien obciążać uczestników stosownie do ich udziału w sprawie rozumianego jako udział w majątku.

Z tego względu Sąd zasądził od J. S. (1) na rzecz wnioskodawcy 500 zł tytułem połowy uiszczonej opłaty sądowej. W pozostałej części każdy z uczestników ponosi „swoje” koszty, w szczególności koszty zastępstwa prawnego.

Nadto na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1025 ze zm.) w zw. z art. 520 § 1 k.p.c., Sąd nakazał pobranie od obojga uczestników po połowie kosztów wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa. Sąd Rejonowy poniósł tymczasowo kwotę 2.294,57 zł (k. 325, 350, 397) na poczet wynagrodzenia biegłych, wobec czego należało pobrać od uczestników po 1.147,28 zł.